

அத்தியாயம் 2

பாலர் பாடல்கள்

i. தாலாட்டு

நாட்டார் பாடல் வகைகளில் முக்கிய இடம் வகிக்கும் ஒன்று தாலாட்டாகும். இது தாலாட்டு, தாராட்டு, ஓலாட்டு, ஆராட்டு, ஓராட்டு என்னும் பல்வேறு சொற்களினால் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. பெரும்பாலும் நடுவயதைத் தாண்டிய பெண்களே தாராட்டுப் பாடுவதில் சிறப்புற்று விளங்குகின்றனர்.

ஆராரோ ஆரிவரோ என்னும் இசை அடியோடு இது ஆரம்பிக்கும்.

ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆறுமைந்துக்கப்பாலே
ஆராய்ந்தறி பொருளை மகள்
அறிந்துணர்ந்து நித்திரைசெய்.

நித்திரைக்கோ நீயமுதாய்
என் நேசமுள்ள பாலகரே
கத்திறத்தைக் கேட்டு மனம்
கலங்குதப்பா நித்திரைசெய்.

முத்துக் கலிமாவை
மௌனத் தியானம் செய்து
நெத்தியின் மத்திதனில்
நிலைநிறுத்தி நித்திரைசெய்.

உள்ளபடி நடக்க
உள்ளும் புறமும் ஒன்றாய்
உள்ளமையைக் கண்டறிந்து
மக உற்றுணர்ந்து நித்திரைசெய்.

நித்திரை மவுத்தாகும்
நினைவு ஹயாத்தாகும்
பத்திரமாய் என் மகளே
பக்தியுடன் நித்திரைசெய்.

ஆதாரம் ஆறைவிட்டு
அப்புறமாம் தப்புறத்தில்
பாதார விந்தமது
பணிந்து மகள் நித்திரைசெய்.

நாயன் அமானிதத்தை
நாடியே சஜுது செய்து
மாயன் இபுலீசானை
மகள் மருட்டியே நித்திரைசெய்.

மக்கா முகம்மதுவை
மனதில் குறிப்பெடுத்து
முக்காலமுமுணர்ந்து
மகள் முத்தி தர நித்திரைசெய்.

தீனை முகந்திடுவாய்
தீனோரைக் கண்டிடுவாய்
தீனில் உதித்திடுவாய்
என் திப்பு மகள் நித்திரைசெய்.

குழந்தையைத் தொட்டிலிலிட்டு அல்லது தோளில், மடியில், கைகளில் ஏந்தியபடி அல்லது ஊஞ்சல் ஆடியபடி தாலாட்டுப் பாடப்படும். செவியுணர்வு மூலம் பெறப்படும் ஓசை அமைதியே ஆரம்பத்தில் பிள்ளைக்கு முக்கியமாகும். இசைக்கப்படும் சொற்கள் விளங்காத நிலையிலும் இவ்விசை அமைதியில் குழந்தை ஆறுதல் கொள்கிறது.

தாலாட்டுப் பாடல்களினால் பல பயன்களுண்டு. இது தொடர்பான ஆராய்ச்சியிலீடுபட்டு நூல் வெளியிட்டுள்ள கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் இப்பாடல்கள் பின்வரும் உபயோகங்களை உடையன எனத் தனது நூலிற் கூறியுள்ளார்: “குழந்தையை நித்திரையாக்கல், அமைதியாக்கல், பாலூட்டல், உடற்பயிற்சி, இசையுணர்வு, இறையருள் வேண்டல், தாயின் மகிழ்ச்சி வெளிப்பாடு, எதிர்கால இலட்சிய வளர்ப்பு, பரம்பரைப் பெருமை கூறல், குடும்பநிலை கூறல், அருகிலிருப்போருக்கும் தமது கருத்தை அறிவித்தல் என்பனவாகும்.”

குழந்தைகளிடையே மார்க்கப்பற்றை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் தாராட்டுப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தென்னிலங்கையில் வழங்கி வரும் உபதேசப்பிள்ளை தாராட்டுச் சிந்து அழ்ழாவூர், நாயகம் (ஸல்), மார்க்கக் கடமைகள், நற்குணம் வளர்த்தல், தீது விலக்கல் என்பன பற்றி எல்லாம் கூறுகின்றது.

சீராய் உலகம் படைத்தோனின்
சிறப்பாம் அழ்ழாவூர் எனுநாமம்
நேராய் கல்பில் வைத்தே
நினைவாய் உறங்கு என்மகளே.

ஈமானுடனே கலீமாவை
ஓதித் தொழுது முதலீந்து
சீமான் தனக்காய் நோன்புவைத்து
ஹஜ்ஜும் செய்வாய் என்மகளே.

போன்றன உபதேசப்பிள்ளை தாராட்டுச் சிந்துவிலுள்ள பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் காலியைச் சேர்ந்த பிரதம கல்வி அதிகாரி ஏ.ஆர்.எம். அப்துல் காதர் அவர்களினால் தேடி எடுக்கப்பட்டு, கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்கள 'நாட்டார் பாடல்கள்' நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களிடையே வழக்கிலுள்ள 'சீதேவி நித்திரை செய்' என்னும் தாராட்டுக் கீழே இடம்பெறுகிறது.

முத்துப் போல் நீர் வடிய மோதிரவாயும் நோவ
கத்திக்கதறாதே காலம நாம் போய்ப் பார்ப்போம்.

வாப்பா இருந்தாக்கால் வாரி உன்னைத் தோளில் வைத்து
பூப்போல் உலாவிடுவார் பொறுதியுடன் கண்வளராய்.

மத்தவர்கள் உன்தாயை மலடி என்று தள்ளாமல்
பெத்தெடுத்த கண்மணியே பேர் விளங்க நீ வளராய்.

மாமி அடித்தாளோ மருதோண்டிக் கொப்பாலே
தேமி அழுகாமல் சீதேவி நித்திரை செய்.

சாச்சா அடித்தாரோ சாயப் பெரம்பாலே
பூச்சிகள் குத்தினாப்போல் புலம்பாதே நித்திரைசெய்.

ஆச்சி அழுதிடுவாள் அம்மாளும் கண்படுவாள்
சாச்சி கலங்கிடுவாள் சத்தமிட்டால் சந்ததியே.

மாமி மலைத்திடுவாள் மச்சினியும் ஏங்கிடுவாள்
தாமதமில்லாமல் சுறுக்காய் நீ கண்வளராய்.

கூவுதற்குச் சாவல் வரும் கொக்கரிக்கக் கோழிவரும்
ஞாவு சொல்லப் பூனை வரும் நல் மகனே நித்திரை செய்.

மண்ணாலே சோறாக்க மரச்சட்டி பானைதனை
கொண்டாறன் எண்டு காக்கா கொழும்புக்குப் போனாராம்.

பச்சை முந்திரிக் குலையும் பப்பிளிக்கா அப்பிளையும்
பிச்சிவரப் போன காக்கா பின்னேரம் வந்திடுவார்.

கட்டமச்சான் நெட்டமச்சான் காய்கறி கொண்டாறமச்சான்
பொட்டிதனில் முட்டாயும் போட்டுவாடா சின்னமச்சான்.

பொன்னால காமரங்கா போள வீதுறுக்காயும்
முன்னால் தூக்கிவைக்க மூத்த மச்சான் கொண்டருவான்.

பட்டைப் பாணியுடன் பாலூட்டும் முடியும்
பொட்டிமாவும் வருமே போஜனிக்கக் கண்வளராய்.

பொட்டிவரும் போளை வரும் பவுடருடன் பூவும் வரும்
கட்டிச் சவுக்காரமுடன் கண்ணாடி செண்டும்வரும்.

தோள்கை மணியும் தட்டி டொண்டொம் வரும் பின்னேரம்
தேள்வையெண்டால் கண்டு கொள்ள சீதேவி நித்திரை செய்.

ii. உபதேசப்பிள்ளை தாலாட்டுச் சீந்து

எல்லாக் கல்விக்கும் அடிப்படையானது மொழியாகும். ஒரு மொழியின் மூலமே சகல விடயங்களையும் கற்கிறோம். அதனால்தான் பாடசாலைகளில் மொழிக்கல்விக்கு முக்கியத்துவமளிக்கப்படுகிறது. பாடசாலைகள் மாத்திரமல்லாது பெற்றோர், உறவினர், சமவயதுக் குழுவினர், ஏனைய சமூக நிறுவனங்கள் திருத்தமாகவும் செம்மையாகவும் சொற்களைக் கையாள்வதன் மூலம் பிள்ளைகளின் மொழி வளத்தை விருத்தி செய்யமுடியும்.

பாடசாலைகளில் குறிப்பாக மேல் வகுப்புகளில் மொழி கற்பித்தலின் நோக்கங்கள் யாவை எனப் பாடத்திட்டத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

முதலாவது கேட்டல், வாசித்தல், பேசுதல், எழுதுதல் என்னும் நான்கு துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெறுவதன் மூலம் மொழியாற்றலைப் பெற்றுக் கொள்ளல்.

இரண்டாவது, சமூக வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றைக் கேட்டலிலும் பேசுதலிலும் எழுதுவதிலும் இடர்ப்படாதவாறு தன்னம்பிக்கை பெறல்.

மூன்றாவது, தெளிவாகச் சிந்திப்பதற்கும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதற்கும், தெளிவாக மொழிவதற்கும் திறன் பெறுதல்.

நான்காவது, கேட்பதற்குக் கிடைக்கும் பலவிதமான பேச்சுக் களையும், வாசிப்பதற்குக் கிடைக்கும் செய்திகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், விளம்பரங்கள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் போன்றவற்றையும் சீர்தூக்கித் திறனாய்ந்து தெளியும் ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்ளல்.

ஐந்தாவது, வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம், செய்தித்தாள் போன்ற வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மூலம் வெளியிடப்படும் கருத்துக்களை விளங்கிக் கொள்ளவும், அக்கருத்துக்கள் பற்றிக்

கலந்துரையாடவும், அவைபற்றித் தமது சொந்தக் கருத்துக்களைப் பேச்சு மூலமாகவேனும் எழுத்து மூலமாகவேனும் வெளியிடவும் ஆற்றல் பெறுதல்.

ஆறாவது, மொழிவாயிலாக விடயங்களை விளங்கிக் கொள்வதினாலும் கருத்துக்களை வெளியிடுவதினாலும் அறிவை விரிவாக்கியும், சிந்தனையை ஆழமாக்கியும் உணர்ச்சியை நுணுக்கமாக்கியும் கொள்ளல்.

ஏழாவது, மொழிவழியாக நயக்கும் திறனும் ஆக்கும் திறனும் கொண்ட வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான அடிப்படைத் திறமையை வளர்த்துக் கொள்ளல்.

எட்டாவது, பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் பயிலும் தமிழ்மொழியின் இயல்புகளை அறிந்து கேட்போரும் வாசிப்போருமாகிய இருதிறத்தாரின் தன்மைக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கும் பொருத்தமான மொழியைக் கையாளும் ஆற்றல் பெறுதலாகும்.

இவ்வாறான மொழியறிவு விருத்திக்கு இலக்கியக் கல்வியும் மிகவும் துணை புரிகிறது. செந்நெறி இலக்கியம் மட்டுமல்லாது கிராமிய இலக்கியங்களும் அவ்விவை விருத்தி செய்கின்றன. கிராமிய இலக்கிய வகைகளை அடியொற்றியே பல செந்நெறி இலக்கியங்களும் தோன்றி உள்ளன.

பின்வரும் உபதேசப்பிள்ளை தாலாட்டுச் சிந்துவும் பிள்ளையைத் தொட்டிலிலிட்டு உறங்கச் செய்யும் தாலாட்டுப் பாடல் மரபை அடியொற்றியே பாடப்பட்டுள்ளது.

ஆரா ராரா ராராரோ
ஆரிரி ராரா ராராரோ
ஆரா ரெவரும் எவ்வுலகும்
அவனே அல்லால் வேறாரோ.

சீராய் உலகம் படைத்தோனின்
சிறப்பாம் அல்லாஹ் எனும் நாமம்
நேராய் கல்பில் வைத்தே
நினைவாய் உறங்கு என்மகனே.

ஆரா ரெவரைப் புகழ்ந்தாலும்
எல்லாம் அல்லாஹ் தனக்காகும்
நேராய் நினை தந்தோனை
நித்தம் புகழ்வாய் என்மகனே.

சொல்வாய் நபிமேல் ஸலவாத்தை
செல்வம் பெருகி முடைதீரும்
எல்லாம் அவன் தன் ஒளியாலே
அல்லாஹ் படைத்தான் என்மகனே.

தூங்கும் தொட்டிலில் ரஹ்மான்
தன்னை நித்தம் மறவாமல்
பாங்காய்க் கவியைக் கேட்டறிந்து
பலன் நீ பெறுவாய் என்மகனே.

ஈமான் உடனே கலிமாவை
ஓதித்தொழுது முதலீந்து
சீமான் தனக்காய் நோன்பு வைத்து
ஹஜ்ஜும் செய்வாய் என்மகனே.

ஏவல் எடுத்து விலக்கலை வீழ்த்தி
அஞ்சிப் பயந்து தௌபாச் செய்
பாவம் நன்மையாய் ரஹ்மான்
பதிலாக்குவானே என்மகனே.

பொய்யும் புறமும் கோள்ஹசது
பொறாமை பெருமை முகந்தாழ்த்தி
கய்யும் நமக்காய் நீ தவிர்ந்து
கல்பைக் கழுவு என்மகனே.

சிறப்பாம் பாவம் அடங்கலுக்கும்
துன்யாதன்னை உகப்பதென
அரசர் முகம்மது றகூல்
மொழிந்தார் காரணம் என்மகனே.

100

ஊரின் பொருளும் பட்சணமும்
எல்லாம் உனக்கே கிடைத்தாலும்
நீரின் குமிழி போலழியும்
நிலைக்கும் நல்ல அமல் மகனே.

துன்யா வாழ்க்கை கனவைப் போல்
துன்பமுடனே அதுதானும்
மனதால் வெறுத்தால் அழியாத
வாழ்வைப் பெறுவாய் என்மகனே.

கொஞ்ச நாளில் துன்யாவில்
களைப்பற அமலை நீ செய்தால்
பஞ்சவர்ணத் தொட்டிலின் மேல்
பவ்ஸாய் ஆடுவாய் என்மகனே.

இருமை நீக்கித் தவ்ஹீதின்
அருமை ம.ரிபா குடியிருப்பை
பெரியோன் புகட்டுவானாமீன்
கவ்துல் அ.மும் பொருட்டாலே.

ஆரா ராரா ராராரோ
ஆரிராரா ராராரோ
ஆரா ராரா ராராரோ
ஆரிராரா ராராரோ.

இவ்வாறான பாடல்களின் அமைப்பைப் பொறுத்தவரை அவை சிறு
கவிகளாகவும் உள்ளன; நீண்ட பாடல்களாகவும் உள்ளன.
பெரும்பாலானவை சிறுசிறு பாடல்களே. ஆனால் முழு இரவும் அல்லது
சில நாட்களுக்குக் கூடத் தொடர்ந்து பாடக்கூடியனவாகவும் உள்ளன.

பக்கீர் பாவாக்களினால் றப்பான் இசையோடு பாடப்படும் பாடல்களில்
பல, நீண்ட கதைகளைக் கூறுபவையாகும். இது கொட்டிப் படித்தல்
எனப்படும்.

மேலே கூறப்பட்ட உபதேசப்பிள்ளை தாலாட்டுச் சிந்துவில் பல
அறபு, பாரசீக, உருதுச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. இவ்வாறான
மொழிக்கலப்பு இலக்கியங்களில் சகஜமாக இடம்பெறுவதுண்டு. கலப்பு,

தீன், சலவாத்து, ரஹ்மான், ஈமான், கலீமா, ஹஜ், தெளபா, ஹசது, கய்யூம், துன்யா, அமல், பவுசு, பதல், தவ்ஹீது, மஃரிபா, கவ்துல் அஃழம் என்பன இங்கு காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான சொற்கள் இடம் பெறுவதன் மூலம் பாடலின் தன்மை மேலும் வலுப்பெறுவதையும் வளம் பெறுவதையுமே காண்கிறோம். இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் தனிச் சிறப்புக்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மன்னார் பிரதேசத்துத் தாலாட்டுப் பாடலொன்று வருமாறு:

ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆரிவரோ

கண்ணான கண்ணுறங்கு கண்ணான கண்ணுறங்கு
கண்ணான கண்ணுறங்கு கானகத்து வண்டுறங்கு.

வண்டுப் புலியுறங்கு வனக்குயிலே நீயுறங்கு
சேடியிற் புலியுறங்கு செல்லமகன் கண்ணுறங்கு.

பச்சை இலுப்பை வெட்டி பால்வடியத் தொட்டில் கட்டி
பொட்டியும் பொன்னாலே தொடுகயிறும் முத்தாலே.

முத்தான முத்தொளியோ முதலான ஆணிமுத்தோ
ஆணிமுத்து மாணிக்கமே அழ்மாஹ் தந்த புத்திரனே.

அழ்மாஹ் உதவியுண்டு அவ்லியாக்கள் காவலுண்டு
நாயன் கிருபையுண்டு நாச்சியாரும் காவலுண்டு.

நாயன்ட காவலிலே நல்ல சுகமாய் இருப்பாய்
படைத்தவன்ட காவலிலே உனக்குப் பழுதுஒண்டும் வாராது.

வாராமல் சேராமல் வளர்த்துத்தா வல்லவனே
வல்லவனே உன்னிடத்தில் வரிந்து துவா நான் கேட்டேன்.

இரந்து துவாக் கேட்டேனே இறைவனே உன்னிடத்தில்
பரிந்து துவாக் கேட்டேனே படைத்தவனே உன்னிடத்தில்.

கேட்டேனே உன்னிடத்தில் கிருபையுள்ள நாயனே
கேட்டதுஆ அத்தனையும் கிருபை செய்வாய் நாயனே.

iii. சாய்ந்தாடு

தாய் குழந்தையைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு பாடும் ஒரு வகைப்பாடல் 'சாய்ந்தாடு' என்பதாகும். தானாக இருப்பதற்குத் தொடங்காத சிறு குழந்தையை மடியில் குறுக்காக இருத்தி அப்பிள்ளையை முன்னும் பின்னுமாக அசைத்து அசைத்து இது பாடப்படும். ஓரளவு வளர்ந்து அக்குழந்தை தானாகவே இருக்க ஆரம்பித்தவுடன் தாய் தன்முன்னால் நிலத்தில் அக்குழந்தையை இருத்தி அதன்பின் பாட்டைப் பாடும்போது குழந்தை தானாகவே தன் உடம்பை முன்னும் பின்னும் அசைத்தாடும்.

தென்னிலங்கையில் வழக்கிலிருந்து வரும் அவ்வாறான சாய்ந்தாடு பாடலொன்றைப் பார்ப்போம்.

சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
அண்ணல் முஹம்மது முன்னாலே
சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
அழகு நிலாவே சாய்ந்தாடு

சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
சாயக்கிளியே சாய்ந்தாடு
சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
மயிலே குயிலே சாய்ந்தாடு

சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
வட்டியினுள் சோற்றுக்கு சாய்ந்தாடு
சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
வாழைப்பழத்துக்குச் சாய்ந்தாடு

சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
கிளிப்பிள்ளைச் சோற்றுக்குச் சாய்ந்தாடு
சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
கோர்த்த முத்தே சாய்ந்தாடு

சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
ஆட்டுக்கும் சோற்றுக்கும் சாய்ந்தாடு
சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
அமுதக் குரலே சாய்ந்தாடு

சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
அழகு மயிலே சாய்ந்தாடு
சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
மாடப்புறாவே சாய்ந்தாடு.

தனது குழந்தையை எவ்வாறெல்லாம் வர்ணிக்க முடியுமோ அவ்வாறெல்லாம் வர்ணித்து அத்தாய் உளம் மகிழ்கிறாள். அழகு மயில், குயில், கோர்த்த முத்து, அமுதக்குரல், மாடப்புறா என்றெல்லாம் ஒப்புவமை கூறிப் புளகாங்கிதமடைகிறாள்.

இச்சாய்ந்தாடு பாடல் முறையை உபயோகித்து அக்கரைப்பற்று முறைம்து ஹாஷிம் ஆலிம் புலவர் அவர்கள் அழகிய கவிதையொன்றினை இயற்றியுள்ளார். இஸ்லாத்தின் பள்ளுகளை குழந்தைக்கு மிக அழகாக எடுத்துரைக்கிறது இப்பாடல். அவை யாவை, அவற்றைப் பேணி நடப்பதனால் ஏற்படும் நன்மைகள் யாவை, பேணாதுவிடின் ஏற்படும் தீமைகள் யாவை என்பனவற்றை இப்பாடல் கூறுகிறது.

பாடல் இதுதான்:

சாய்ந்தாடு மான்குட்டி சாய்ந்தாடு
சாய மயிலே நீ சாய்ந்தாடு
உந்தன் தாய் இருகை கொட்டத்
தானிருந்து நீ சாய்ந்தாடு.

இஸ்லாத்துக்கு ஐந்து பள்ளுரைத்தார் நபி
இன்னதென்றறிவாய் மகனே
இஸ்லாமறிந்து நடவாதவன் கெட்ட
ஈனன் என்று சொல்லிச் சாய்ந்தாடு.

ஓராவதான கலிமாச் சஹாதத்து
உரைக்கும் பொருளின் கருத்தறிந்து
நேரான ஒஸ்தாதின் சொல்லை அறிந்து நீ
நேர்வழி பெற்றிடச் சாய்ந்தாடு.

இரண்டாவதாக தினம் ஐந்து நேரம்
ரஹ்மான் விதித்த தொழுகை தன்னை
சண்டாளப் பிள்ளைகளோடு நீ கூடியே
தானே விடேன் என்றே சாய்ந்தாடு.

மூன்றாவதாக சக்காத்துப் பர்ஸு
முதலுள்ள பேர்கள் கொடாதிருந்தால்
உண்ட முதலைப் பாம்பாக்கித் தோளில்
போட்டிடுவான் என்று சாய்ந்தாடு.

நான்காவதாக ரம்ழானின் நோன்பதை
நாயன் பர்ளாக்கினான் மகனே
இயலாதவன் சிறுபிள்ளை சபராளி
இயன்றால் பிடிக்கலாம் சாய்ந்தாடு.

ஐந்தாவதாக சக்தி பெற்றோர் மக்கா சென்று
ஹஜ்ஜு செய்யக் கடனாம் மகனே
மனமஞ்சாமல் இஸ்லாத்தின் ஐந்தையும்
ஆசையுடன் அறிந்து சாய்ந்தாடு.

ஐம்பத்தி ஒன்று அலிபுடன் நூன் ஒன்று
ஆம்பிளைச் சிங்க மறிவுகொண்டு
தன்புத்தியாலரசாட்சி புரிந்து உன்
தாய் சொல்லைக் கேட்டு நீ சாய்ந்தாடு.

பூணாலெடுத்த ஒரு அங்கத்திலே
ஒரு ஓட்டையிருப்பதை ஆராய்ந்து
காணாத ஆனந்தக் காட்சி தெரிய முன்
கையெடுத்தாடி நீ சாய்ந்தாடு.

ஏறும் இறங்கும் இரு பணி காட்டிடும்
 எவர்க்கும் தெரிய அரசு செய்யும்
 வாகிறும் தாமரைக் கோட்டைக்குள்ளே -அதி
 வாகாயிருந்து நீ சாய்ந்தாடு.

'உன் தாய் இரு கை கொட்டித் தாளம் அடித்திடத் தானிருந்து நீ சாய்ந்தாடு' எனக் குழந்தையை விளித்துக் கூறி ஈமான், தொழுகை, ஸக்காத், நோன்பு, ஹஜ் என்பனவற்றின் முக்கியத்துவம் பாலர் பருவத்திலேயே ஊட்டப்படுகிறது. இஸ்லாமியச் சூழலில் ஆரம்பத்திலிருந்தே எமது சிறார்களை எவ்வாறு வளர்க்கலாம் என்பதற்கு இவ்வகைப் பாடல்கள் பெரிதும் துணைபுரியும்.

இவ்வகையைச் சார்ந்த பிறிதொரு பாடல்:

சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு
 சாய மயிலே சாய்ந்தாடு
 பச்சைக் கிளியே சாய்ந்தாடு
 பவளக் கொடியே சாய்ந்தாடு
 சோலைக் குயிலே சாய்ந்தாடு
 தோகை மயிலே சாய்ந்தாடு
 மாதப் பிறையே சாய்ந்தாடு
 மணிவிளக்கே சாய்ந்தாடு
 கண்ணே தேனே சாய்ந்தாடு
 கனியே பாலே சாய்ந்தாடு.

iv. அறிவூட்டல்

குழந்தை வளர்ந்து, பேசுவதற்கும் கேட்பதற்குமான பக்குவ நிலையை அடைந்தவுடன் அதன் தாய் பல விடயங்களையும் பாலர் பாடல்கள் மூலம் அக்குழந்தைக்குப் போதிக்கமுடியும். அதேபோல குழந்தையின் கவனத்தையும் தன்பால் ஈர்க்க முடியும்.

இவ்வாறான பாலர் பாடல்கள் இன்று பாடசாலைகளின் ஆரம்ப வகுப்புகளில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பாடசாலைகள் தோன்றி எல்லாப்பிள்ளைகளும் பாடசாலைக்குப்

போவதற்கு முந்திய காலத்திலும் கூட நாட்டார் பாடலுருவில் இவ்வகைப்பாடல்கள் சனரஞ்சகம் பெற்றிருந்ததை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஆட்காட்டி அல்லது ஆட்காண்டி (ஆள்காட்டி) என அழைக்கப்படும் பறவை இரவு நேரத்தில் தொடர்ந்து கத்திக்கொண்டே கிராமத்தினூடாகப் பறக்கும். அதனால் சிறுகுழந்தைகளுக்கு இச்சத்தமும் அதன் மூலம் இப்பறவையும் மிகப் பழக்கமானவை. அதை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாடலொன்று உண்டு. இப்பாடலின் மூலம் பறவை பிடிக்கக் கண்ணி குத்துதல் என்றால் என்ன என்பதையும் இஞ்சி, இலாமிச்சை, மஞ்சள், மாதுளை, தாளை, வாழை என்பவற்றை விளக்கவும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது.

ஆக்காட்டி ஆக்காட்டி
 எங்கெங்கே முட்டையிட்டாய்
 கல்லைத் துளைத்து
 கடலருகே முட்டையிட்டேன்
 இட்டதுமோ நாலுமுட்டை
 பொரிச்சதுமோ முணு குஞ்சு
 மூத்த குஞ்சுக்கிரைதேடி
 முணு மலை சுற்றி வந்தேன்
 இளைய குஞ்சுக்கிரைதேடி
 ஏழு மலை சுற்றி வந்தேன்
 பார்த்திருந்த குஞ்சுக்கிரைதேடி
 பவளமலை சுற்றிவந்தேன்
 மாட்டுமயிர் பிடுங்கி
 மானுடவன் கண்ணி கட்டி
 ஆற்றை மறிச்சி
 அதனருகே கண்ணிகுத்த
 காலிரண்டும் பட்டு
 சிறகிரண்டும் மாரடிக்க
 நானமுத கண்ணீரும்
 என் குஞ்சமுத கண்ணீரும்.
 வாய்க்கால் நிரம்பி
 வழிப்போக்கர் கால்கழுவி

இஞ்சிக்குப் பாய்ந்த விடத்தே
 இலாமிச்சை வேருன்றி
 மஞ்சளுக்குப் பாய்ந்த விடத்தே
 மாதாளை வேருன்றி
 தாழைக்குப் பாய்ந்த விடத்தே
 தளம்பிறகு கண்ணீர்
 வாழைக்குப் பாய்ந்த விடத்தே
 வற்றினது காணீரே.

ஆங்கிலப் பாட வகுப்புகளில் குழந்தைகள் விரும்பிக் கற்கும் பாடல் ஒன்று உண்டு.

*One two, buckle my shoe
 Three four, shut the door
 Five six, pick up sticks
 Seven eight, lay them straight
 Nine ten, a big fat hen.*

என்பதுவே அதுவாகும். எண்வரிசையைக் கற்பிக்கவும் இது உபயோகப்படுவதுண்டு.

இதேபோன்று, எண்வரிசையைக் கற்பிக்க உபயோகப்படும் பாடலொன்று நாட்டார் வழக்கிலும் உண்டு.

சுண்டெலி நாட்டார்க்குக் கலியாணமாம்
 சோளங்கொட்டைப் பொரியில் பலகாரமாம்
 ஓரெலி ஓடி ஊரெல்லாம் சொல்லுதாம்
 ஈரெலி கூடி இரண்டகம் பேசுதாம்
 மூன்றெலி கூடி முன்கால் நாட்டுதாம்
 நாலெலி கூடி நாற்கால் நாட்டுதாம்
 ஐஞ்செலி கூடி மஞ்சள் அரைக்கிதாம்
 ஆறெலி கூடி அரிசி அரிக்கிதாம்
 ஏழெலி கூடி எள்ளு விளக்குதாம்
 எட்டெலி கூடி வட்டாரம் போகுதாம்
 அங்கே ஒரு பூனை வர எலிகள் கண்டதாம்
 கண்டவுடன் எலி எல்லாம் கால்வாங்கி ஓடிச்சாம்.

ஆக்காட்டிப்பாடல் தாவர வகைகளையும், சுண்டெலிப்பாடல் எண்வரிசையையும் கூறுமாற்றிப்போன்று, மலர் வகைகளைக் குழந்தைக்குக் கூறும் கவிதையும் ஒன்றுண்டு:

150
பூப் பூ புளியம் பூ
பொன்னான கொண்டைக்குத் தாமழ்பூ
மாம்பூ, மல்லிகைப்பூ
மணந்து பார்த்தால் றோசாப்பூ.

இதே போன்று கையிலுள்ள ஐந்து விரல்களின் தாரதம்மியங்ககளையும் தாய்மார் தமது குழந்தைகளுக்கு விளக்கியுள்ளனர்.

சின்னான் சின்னிவிரல்
சீனெட்டி பூமாலை
வாழை நெடுங்காலன்
வந்தார்க்கு வழிகாட்டி
ஒன்றும் தெரியாத ஊமச்சி.

எல்லா விரல்களையும் விடச் சிறிய உருவத்தில் இருப்பதனால் கடைசி விரல் சின்னி விரல் எனப்படும். வழமையாக அதற்கடுத்த விரலிலேயே மோதிரமணிவதுண்டு. அதனால் அது சீனெட்டி பூமாலை. செழிப்பான வாழை மரத்தினைப் போன்று நீண்டிருப்பதால் நடுவிரல் வாழை நெடுங்காலன். ஒரு பொருளைச் சுட்டுவதற்கும், திசை காட்டுவதற்கும் கதைக்கும் போது வலியுறுத்தும் பொருளை ஆணித்தரமாய்ச் சொல்வதற்கும் உபயோகப்படுவது அடுத்த விரல். அதனால் அது வந்தோர்க்கு வழிகாட்டி. ஏனைய விரல்களோடு சேர்ந்து இயங்குவதனால் பெருவிரல் ஒன்றும் தெரியா ஊமைச்சி.

பாடல் மூலம் கற்பிக்கப்படும் விடயம் குழந்தைகளின் கவனத்தை ஈர்க்கும் என்பதோடு அதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்திருந்து அடிக்கடி மீட்டுவர் என்பதும் பொது நியதி. இந்நியதியின் அடிப்படையிலே குழந்தைக்குப் பலவிடயங்கள் பாடல்கள் மூலம் கற்பிக் கப்படுகின்றன. கிராமியத் தாய்மாரும் இதற்கு விலக்கல்ல. பிள்ளையைத் தன்முன் இருப்பாட்டி, அது பாட்டின் இசைக்கேற்பத் தன்னிரு கைகளையும் கொட்டுவதற்கான பாடலும் உண்டு. இவ்வாறு பிள்ளை இரு கைகளையும் கொட்டுதல் சப்பாணி கொட்டுதல் எனப்படும்.

சப்பாணி கொட்டம்மா சப்பாணி
 சாந்துக்கையால சப்பாணி
 முத்து மோதிரக் கையால
 முழங்கக் கொட்டம்மா சப்பாணி
 தாயார் கைகொட்டித்
 தாளம் அடித்திடச் சப்பாணி.

இவ்வாறு குழந்தையோடு அன்னியோன்யமாகப் பழகும்போது அக்குழந்தையின் தாய்ப்பாசம் இயற்கையாகவே அதிகரிக்கும். தாயோடு மட்டுமல்லாது தனது முழுக் குடும்பத்தினருடனுமான அன்புப் பிணைப்பில் அது வளர்கிறது. அதேவேளை பல புதுப்புது விடயங்களைப் பாடல் வழியாகக் கற்கவும் ஆரம்பிக்கிறது. எனவே ஒரு குழந்தையை நல்வழிப்படுத்தி, அறிவுட்டிச் சிறப்பாக வளர்த்தெடுக்கும் முதல் ஆசிரியை, வழிகாட்டி தாய்மாரே என்ற வரைவிலக்கணத்துக்குச் சிறந்த விளக்கமாகப் பெரும்பாலான கிராமியத் தாய்மார் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

V. விளையாட்டு

கிராமியச் சமுதாயம் நகர்ப்புறப் பண்புகளை உள்வாங்கி மாற்றம் அடைவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் தனது பொழுதுபோக்கு அம்சங்களில் ஒன்றாகப் பல விளையாட்டுக்களையும் கொண்டிருந்தது. ஆண்களுக்கான விளையாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் உடல்வலிமையோடு சம்பந்தப் பட்டவையாயும் ஓட்ட ஆட்டம் கூடியவையாயுமிருந்தன. சுரைக்காய் முறித்தல், கிட்டிப்புள், வார்அடித்தல், கட்டைப்பந்து, மட்டைப்பந்து, கிளித்தட்டு, நொண்டியடித்தல், கவடியடித்தல் என்பன அவ்வாறான விளையாட்டுக்களாகும். தமது ஓய்வு நேரங்களில் குளக்கரையிலும் பாழ் வளவுகளிலும் ஒழுங்கைகளிலும் ஆண்கள் இவற்றை விளையாடுவர். சிறுவர், கட்டிளைஞர் மட்டுமல்லாது வளர்ந்தோரும் இவற்றிலீடுபட்டனர்.

பூப்பறித்தல், பூமதித்தல், கண்பொத்தி விளையாடுதல், கலியாணம் பேசல், புள்ளிப் பீங்கான் என்பன பெண்களுக்குரிய விளையாட்டுக்களாகும். இவை அதிகம் ஓடியாடித்திரியாது ஒரே இடத்தில் தரித்திருந்து விளையாடக்கூடிய விளையாட்டுக்களாகும்.

நாயும் புலியும், சில்லிக்கோடு, மாங்கொட்டை தெத்துதல் என்பன சிறுவர், சிறுமியர் ஆகிய இரு திறத்தாருக்கும் பொதுவான விளையாட்டுக்களாகும். இவ்வாறான சில விளையாட்டுக்களோடு இணைந்த பாடல்களை இங்கு நோக்குவோம்:

பூப்பறித்தல் என்னும் விளையாட்டின்போது பாடப்படும் கவிதை ஒன்று:

பூப்பறிக்கப் போகிறோம் போகிறோம் போகிறோம்
எந்தப் பூவைப் பறிக்கிறீர் பறிக்கிறீர் பறிக்கிறீர்
பரீதாப்பூவைப் பறிக்கிறோம் பறிக்கிறோம் பறிக்கிறோம்.

பூப்பறிக்கப் போகிறோம் போகிறோம் போகிறோம்
எந்தப் பூவைப் பறிக்கிறீர் பறிக்கிறீர் பறிக்கிறீர்
வாரிதாப்பூவைப் பறிக்கிறோம் பறிக்கிறோம் பறிக்கிறோம்.

பூப்பறிக்கப் போகிறோம் போகிறோம் போகிறோம்
எந்தப் பூவைப் பறிக்கிறீர் பறிக்கிறீர் பறிக்கிறீர்
முபீதாப்பூவைப் பறிக்கிறோம் பறிக்கிறோம் பறிக்கிறோம்.

பூப்பறிக்கப் போகிறோம் போகிறோம் போகிறோம்
எந்தப் பூவைப் பறிக்கிறீர் பறிக்கிறீர் பறிக்கிறீர்
ஜெசீலாப்பூவைப் பறிக்கிறோம் பறிக்கிறோம் பறிக்கிறோம்.

பூமதித்தல் எனும் விளையாட்டொன்றுமுண்டு. அதன் பாடல் வருமாறு:

தென்னம்பூ நிறத்தாரே மெல்லவந்து மீளப்போ
கமுகம்பூ நிறத்தாரே மெல்லவந்து கால்கடங்க
ஜெசீலா - இல்லை.

செவ்வரத்தம்பூ நிறத்தாரே மெல்லவந்து கால்கடங்க
பரீதா - சரி, பரீதா எழும்பு.

மல்லிகைப்பூ நிறத்தாரே மெல்லவந்து மீளப்போ
வாழைப்பூ நிறத்தாரே மெல்லவந்து கால்கடங்க
தஸ்லிமா - இல்லை.

முருக்கம்பூ நிறத்தாரே மெல்லவந்து கால்கடங்க
முபிதா - சரி, முபிதா எழும்பு.

தாமரைப்பு நிறத்தாரே மெல்லவந்து மீளப்போ
அல்லிப்பு நிறத்தாரே மெல்லவந்து கால்கடங்க.

கண்பொத்தி விளையாடலில் முதன்முதலில் யாருடைய கண்ணைப்
பொத்துவதென்பதைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான முறையொன்றுள்ளது.
எல்லோரும் வளைந்திருந்து தம் இரு கைகளையும் நிலத்தில் குப்புற
வைப்பர். ஒவ்வொரு கையிலும் தொட்டுத் தொட்டு ஒரு பாடலை ஒருவர்
பாடிக்கொண்டு போய் அப்பாடல் முடிவடையும் கையைப் புரட்டுவர்.
இவ்வாறே நடைபெற்றுக் கொண்டேபோய் புரட்டப்பட்ட கைகளை
ஒவ்வொன்றாக வெளியே எடுப்பர். இவ்வாறு நடைபெற்றுக் கொண்டு
போய் கடைசியாக மிஞ்சும் கையின் சொந்தக்காரரே முதன்முதலில்
கண்பொத்துவார். அதற்கான பாடல்:

பருப்பும் பருப்பும் பன்னிரெண்டாம்
சோறும் சோறும் மஞ்சளாம்
கூட்டத்தில் குழப்பமாம்
கொப்பன் தலையில் என்ன பூ? - “முருக்கம்பூ”

முருக்கம்பூப் பூத்தவரே
முட்டிக்கஞ்சி குடித்தவரே
பாதிப்பலாக்கா திண்டவரே
பாவட்டங்கை புரட்டு.

இதே வகையான பிறிதொரு பாடல்:

கிள்ளிக் கிள்ளிக் பிராண்டியரே
கிள்ளி அப்பம் திண்டவரே
பாதிப் பலாக்கா திண்டவரே
பாவட்டம் கை புரட்டு.

ஆட்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான இன்னுமொரு பாடல்:

உள்ளான் குரும்பை
ஒரு கொட்டைப் பனங்காய்
மாவுடத் தேனுடன்
அடிச்சிக் குடிச்சி
அடிபட்ட கள்ளா
மா - கூ - மர - தள்ளு.

புதிய விளையாட்டுக்களின் அறிமுகத்தோடு பாரம்பரிய கிராமிய விளையாட்டுக்களும் மங்கி மறைந்து விட்டன. அவ்வாறான விளையாட்டுக்களில் ஒன்று கிட்டியடித்தல். தோற்கும் குழுவினருக்கு வழங்கப்படும் தண்டனை பாட்டம்பாடுதல் எனப்படும். பாடிக்கொண்டு ஓடுபவர் பாட்டை நிறுத்தக் கூடாது.

கவடியடிக்கக் கவிடியடிக்கக்
 கைகால் முறியக் கைகால் முறியக்
 காலுக்கு மருந்து தேடிக்கட்டு தேடிக்கட்டு தேடிக்கட்டு....
 மாம்பட்டை மருதம்பட்டை வெளவாலோடிய தென்னம்பட்டை
 பூம்பட்டை புளியம் பட்டை பட்டணம் பட்டணம் பட்டணம்
 ஆலையிலே சோலையிலே ஆலங்காடிச் சந்தையிலே
 கிட்டிப்புள்ளும் பம்பரமும் கிறுகியடிக்கப் பாலாறு...
 ஆலஞ்சருகு மடமடவெனவர அங்கொரு வண்டி லுருண்டுவரக்
 காலாடிவரப் பொழுதேறிவரத் தெருத்தட்ட தெருத்தட்ட.....
 தெருவெங்கும் பொறித்தட்ட பூம்பட்டை புளியம்பட்டை
 வெளவாலோடிய தென்னம்பட்டை கவடி ... கவடி.... கவடி.....

நாட்டார் இலக்கியத்தின் முக்கிய தன்மைகள் அவற்றின் நேர்மை, இனிமை, தூய்மை, வாய்மை என்பனவாகும். சாதாரணப் பேச்சு மொழியில் மிகச்சிறப்பான விடயங்களை நேரடியாக இதயத்தில் ஆழமாகப் பதியும் முறையில் கூறக்கூடிய பலம் அவற்றிற்குண்டு.

மனிதர் எவ்வாறு நல்லொழுக்கமுடையவர்களாக வாழவேண்டும் என்பதைப் பின்வரும் கும்மி விளக்குகிறது.

கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி
 குபிரொடுங்கி யோடவே கும்மியடி
 நம்மையாளும் இறைவனை நிதமும்
 நாடிக்கும்மியடியுங்கடி - தினம்
 தேடிக் கும்மியடியுங்கடி.

ஆலம் படைக்கக் காரணமாய்நின்ற
 அண்ணல் முஹம்மது நன்னபிமேல்
 சாலவுமா ஸலவாத்தினை ஒதி

சந்திக்கக் கும்மியடியுங்கடி - மனம்
ஒன்றிக்கக் கும்மியடியுங்கடி.

காட்டினுள் வாழும் மானுக்குப் பிணைநின்று
காரணம் அனந்தம் காட்டி மறை
ஏட்டிலடங்காத இறைவன் தூதரை
இசைந்து கும்மியடியுங்கடி - மெல்ல
அசைந்து கும்மியடியுங்கடி.

வாக்கும் மனமும் பொருந்தச் சொல்லும்
கலிமாவின் பொருளை மனதில் வையா
மாக்களை ஏகன் வதைப்பானென் றெண்ணியே
வருந்திக் கும்மியடியுங்கடி - உளம்
வருந்திக் கும்மியடியுங்கடி.

நாளொன்றுக் கைந்து முறைவணங்காரந்த
நாளில் நரகந் தனிலிருந்து
தேளொன்று கொட்டத் திகைப்பனரென்றே மனம்
தேம்பிக் கும்மியடியுங்கடி - முகம்
சூம்பக் கும்மியடியுங்கடி

கள்ளுச் சாராயம் தனைக்குடித்து இடை
கஞ்சா அபினி மிகப் புசித்தே
துள்ளி விழுந்தலைந்தே நடக்கின்றவர்
திருந்தக் கும்மியடியுங்கடி - அவர்
நெருங்கக் கும்மியடியுங்கடி.

vi. வேடிக்கை

நாட்டார் இலக்கியத்தில் வேடிக்கைப் பாடல்கள் பலவுள். அவற்றுள்
ஒன்று 'சந்த மாமா' எனப்படுவதாகும்.

என்பெண்டாட்டி சண்டைக்காரி - சந்தமாமா
இண்டைக்கெல்லாம் ஏச்சுக்கேப்பாள் - தோழமாமா
அந்திநேர சந்தைக்குப் போனேன் - சந்தமாமா

சாகிற கிழவியைப் போட்டடித்தேன் - தோழமாமா
 எட்டுநாளா செத்துக் கிடந்த சாரைப் பாம்பை
 எட்ட நின்று தொட்டுப் போட்டேன் - தோழமாமா
 ஓட்டைப் பாணைக்குள் ஓணான் புகுந்தது - சந்தமாமா
 அடிக்கப் போனேன் கடிக்க வந்தது - தோழமாமா
 கடைக்குப் போனேன் வெத்திலை வாங்க - சந்தமாமா
 காசு கொடாமல் ஓடி வந்தேன் - தோழமாமா
 என்னைப் போலச் சமத்தனுண்டோ - சந்தமாமா
 இத்தனைபோல் ஒருவனைக் காட்டு - தோழமாமா
 இரண்டாட்டுக்கு எட்டுக் காலடா - சந்தமாமா
 என்பெண்டாட்டியைக் கேட்டுப்பாரடா - தோழமாமா.

இன்றைய இலக்கிய வடிவங்கள் பலவற்றிற்கு நாட்டார் இலக்கியமே தோற்றுவாயாக அமைந்திருக்கிறது. குறவஞ்சி, பள்ளு, தெம்மாங்கு, நொண்டிச் சிந்து, கும்மி போன்ற பா வகைகள் நாட்டுப் பாடல்களிலிருந்தே பிறந்துள்ளன. இதே போன்று ஏட்டிலக்கியத்திலிருந்தும் நாட்டிலக்கியம் பல தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. பல செந்நெறி இலக்கியங்கள் காலக்கிரமத்தில் கிராமிய இலக்கியமாக உபயோகப்பட்டு வருகின்றன.

பக்கீர் பாவாக்களின் கொட்டிப்படித்தல் இத்தகையதே. இவர்கள் றப்பான் அல்லது தகராக்கட்டை என்னும் ஒரு பக்கத் தோல்வாத்தியக் கருவியோடு பல பாடல்களைப் பாடுவர். முக்கியமாக அலிபாதுஷா நாடகம், அப்பாஸ் நாடகம், நூறு மசலா போன்றவை இடம்பெறுகின்றன.

இவ்விடயங்கள் தொடர்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையினரின் தொகுப்பு வெளியீட்டில் எம். ஏ. நு.மான் அவர்கள் எழுதியுள்ள 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறையும் நாட்டார் பாடல்களும்' என்னும் கட்டுரையில் பல தகவல்கள் அடங்கியுள்ளன.²

சிறு குழந்தைகள் தமக்குள்ளே பாடல்களைப் பாடி மகிழ்வதை நாம் காணலாம். அவர்கள் ஓய்வாய் இருக்கும் போது அல்லது விளையாடி மகிழும்போது இவை உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறான பாடல்கள் மேலும் சில.

2 நு.மான் எம். ஏ. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறையும் நாட்டார் வாழ்க்கையும், இலங்கைத் தமிழ்நாட்டார் வழக்கியல், பதிப்பாசிரியர்: கார்த்திகேசு சிவதம்பி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1980, ப:124-149

கீச்சு மாச்சுத் தாம்பலம்
கீயா மாயாத் தாம்பலம்
மாச்சு மாச்சுத் தாம்பலம்
மாயா மாயாத் தாம்பலம்.

ஊரான் ஊரான் தோட்டத்திலே
ஒருவன் போட்டான் வெள்ளரிக்காய் .
காசுக்கு ரெண்டு விற்கச் சொல்லி
காகிதம் போட்டானாம் வெள்ளைக்காரன்
வெள்ளைக்காரன் பணம் வெள்ளிப்பணம்
வேடிக்கை பார்க்குதாம் சின்னப்பணம்.

மாமி மாமி பன்னாடை
மாமிர ஊட்ட போகாதே
சண்டங்காயைத் தின்னாதே
குடெழும்மிச் சாகாதே.

கிராமியக் கவிகள் எவ்வித யாப்புமுறையில் அமைந்துள்ளன? அவை யாப்பு விதிகளுக்கு உட்பட்டவையா? என நோக்குவது முறையாகாது. ஏனெனில் பள்ளிக்கூடப் படிப்பறிவற்ற, ஆனால் நுண்புத்தியும் இயற்கைத் திறமையுமுடைய கிராம மக்களினால் பேச்சு மொழியில் பாடப்பட்டவை இவையாகும். அதனால் யாப்பு விதிகள் பெரும்பாலும் இருக்காது. இக்குறையை இவற்றின் இனிமையான இசையே ஈடுசெய்யும். அவ்வாறான பிறிதொரு வேடிக்கைப்பாடல்:

ஏண்டி குட்டி என்னடி குட்டி என்னடி செய்தாய்?
அம்மியடியில் கும்மியடித்தேன் சும்மாவா நான் இருந்தேன்?
ஏண்டி குட்டி என்னடி குட்டி என்னடி செய்தாய்?
ஆட்டுக் குட்டிக்கு ஆறுதல் பண்ணினேன் சும்மாவா நான் இருந்தேன்?
ஏண்டி குட்டி என்னடி குட்டி என்னடி செய்தாய்?
பாம்புக்குட்டிக்குப் பல்விளக்கினேன் சும்மாவா நான் இருந்தேன்?

இதே பாடல் சில பிரதேசங்களில் வேறொரு வகையாகப் பாடப்படுகின்றது.

மான் குட்டி மான் குட்டி என்னடி செய்தாய்?
 ஆட்டுக் குட்டிக்கு ஆறுதல் பண்ணினேன் சும்மாவா நான் இருந்தேன்?
 மான் குட்டி மான் குட்டி என்னடி செய்தாய்?
 பாம்புக்குட்டிக்குப் பல்விளக்கினேன் சும்மாவா நான் இருந்தேன்?

vii. எல்பாட்டு

தமிழ் மொழியை இயல், இசை, நாடகம் எனப் பகுத்து ஆராயும் பண்பு பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றது. இம்மூன்று துறைகளும் அம்மொழி வளத்துக்கும் மொழிவளர்ச்சிக்கும் முக்கியமானவையாகும். நாட்டார் இலக்கியமும் இம்மூன்று துறைகளையும் வளம்படுத்தி வந்துள்ளது. இயல் என்பது இலக்கியமாகும். மனித வாழ்க்கையோடு தொடர்புறும்போது அது சிறப்புற்று விளங்கும். இன்று கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல் என அவை வளர்ந்துள்ளன. இவை அதீதக் கற்பனையாகவன்றி மனித வாழ்க்கையோடொட்டி யதார்த்தபூர்வமாக விளங்கும்போது மக்களது அபிமானத்தைப் பெற்றுப் பிரபல்யமாகின்றன.

கிராமிய இலக்கியம் என்றமே மக்கள் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதாகவும், அம்மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளோடு மிக நெருங்கியதாகவும் உள்ளது. அதன் கருப்பொருள் சாதாரண கிராம மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளேயாகும். இங்கு எடுத்தாளப்படும் உவமை, உருவகங்கள் இயற்கைத் தன்மையும் பொருத்தப்பாடும் கொண்டவை. மரங்கள், பறவைகள், மிருகங்கள் என்பனவும் சம்பவங்களும் அம்மக்கள் தமது வாழ்க்கையில் தினசரி சந்திப்பவையாகும். இவை மிக இயற்கையாக அமைவதோடு பொருத்தப்பாடும் உடையவை. எடுத்தாளப்படும் உவமை அல்லது உருவகம் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கும் சம்பவத்துக்கும் மிகவும் பொருந்துவதாயிருக்கும்.

அவ்வாறே அதன் இசையுமாகும். கிராமியப் பாடல்களில் அநேகமாக இறுக்கமான யாப்பமைவு இருக்காது. அகவல், வஞ்சி, ஆசிரியம், வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தப்பா என்னும் ஒழுங்குகளுள் இவை சீர் பெற அடங்கமாட்டா.

இக்குறையை நிவர்த்தி செய்வன இக்கவிகளின் சொல் நயமும் பொருட்சுவையுமாகும். ஒரு விடயத்தை எடுத்துக் கூறக் கையாளப்படும் சொற்களும், எடுத்துக் கொள்ளப்படும் விடயமும் மிக இனிமையானதாகவும் ரசிக்குக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கும். தற்காலப் பிரபல்யப் பாடல்களில் பல, நாட்டார் பாடல் இசையைக் கொண்டனவாகும். ஒத்திசைச் சந்தத்தை ஏற்படுத்தும் பல சொற்களும் உள்ளன. அம்பாப் பாடல்களில் வரும் ஏலேலோ ஏலையா, தாலாட்டுப் பாடல்களில் வரும் ஆராரோ ஆரிவரோ என்பன எவ்வித கருத்துக்களையும் தருவதில்லை. ஆனால் அப்பாடல்களின் ஓசை நயத்தை அதிகரிக்கும் சந்தத்தை இவை ஏற்படுத்துகின்றன.

எலிகள் வீடுகளில் ஓடித் திரிவதும், பொருட்களைச் சேதமாக்குவதும் மிகச் சாதாரண சம்பவமாகும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தினசரி நடக்கும் நிகழ்ச்சி இதுவாகும். அதைக் கண்ணுற்ற புலவரொருவர் இச்சிறு சம்பவத்தையே மிக அழகாகக் கூற முற்படுகிறார். அதை எவ்வளவு சொல்நயத்தோடும் பொருட்சுவையோடும் இனிமையாகக் கூறமுடியும் என்பதைப் பின்வரும் எலிப்பாட்டுக் காட்டுகிறது. தென்னிலங்கை முஸ்லீம் மக்களிடையே வழங்கும் பாட்டு இதுவாகும்.

கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.

நாட்டுப்பயிரை நாசப்படுத்துறாய்
நல்ல இளனியை நறுக்கி வீழ்த்துறாய்
வீட்டில் பண்கள் மிக விசைக்கிறாய்
மோட்டிலே ஓடியே ஓட்டைச் சரிக்கிறாய்
கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.

ஓலைக் கூரையில் ஒதுங்கியே நிற்கிறாய்
ஒரு மழை வந்தால் ஒழுகச் செய்கிறாய்
வாலைக் காட்டியே வழியில் ஓடுறாய்
மற்றவிடமெல்லாம் கத்தித்திரிகிறாய்
கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.

ஆனைக்குட்டிபோல் அங்கிங்கும் ஓடுறாய்
 அடிக்கப் போனால் அஞ்சிப் பதுங்கிறாய்
 பூனையைக் கண்டு பொறி கலங்கிறாய்
 பொல்லாத பூனைக்குப் பின்னர் இரையாகிறாய்
 கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
 எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.

தேங்காய்ப்பாதியிலே சித்திரம் கொத்துறாய்
 திண்டு மூடினால் திறந்து வைக்கிறாய்
 வாங்கும் சாமானை வாரி இறைக்கிறாய்
 மண்ணினை மானிடர் கண்ணிலே போடுறாய்
 கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
 எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.

படுக்கும் மெத்தையில் பஞ்சை இழுக்கின்றாய்
 பாத விரல் நகம் பல்லால் கடிக்கின்றாய்
 அடுக்குத் தறியை அலைக் கழிக்கிறாய்
 அல்லும் பகலும் இந்தப் பொல்லாங்கு செய்கிறாய்
 கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
 எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.

பீங்கான் கோப்பையை பிரட்டிப் போடுறாய்
 பெட்டகத்துள் புரளி பண்ணுறாய்
 தாங்கும் லாச்சியைத் தறித்துத் தூளாக்கிறாய்
 தட்டலுமாரிக்குள் குட்டுகுட்டென்கிறாய்
 கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
 எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே

கூரை மீதிலே கூடிக் குலாவுறாய்
 குட்டிப் பன்றி போல் குஞ்சு பொரிக்கிறாய்
 சாரை விரட்டிடித் தப்பிப் பிழைக்கிறாய்
 சற்றேதான் அகப்பட்டால் செத்தேதான் போகிறாய்
 கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
 எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.

வெள்ளனத் தின்ன வெள்ளாட்டி முடுவாள்
விழித்துப் பார்க்க வெட்கித் தழுவாள்
கள்ளியெண்டவள் கன்னத்தடி கொள்வாள்
கண்ம மெலிக்கெண்டு தன்னைத் திட்டுவாள்
கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.

எச்சிலைத் திண்டாக்கால் இல்லாத நோய்வரும்
எவர் திண்டாலும் ஈழைக்கசம் வரும்
நச்சவீக்கம் நரம்புத் திமிர்வரும்
நாள்ச் சென்றால் உயிர் மீட்டாத சாவுவரும்
கோட்டிகள் பண்ணாதே - எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே
எலியே நீ வீட்டிலே நில்லாதே.